

УДК 338.48(477)

Марія Базюк

студентка II курсу спеціальності «Туризм»

*Науковий керівник:***Андрій Голод**

д-р екон. наук, професор,

завідувач кафедри туризму

Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського

БЕЗПЕКА ДЕСТИНАЦІЙ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ І МАРКЕТИНГОВІ МЕХАНІЗМИ

Міжнародний туризм завжди був найбільш ризикованим видом діяльності як для туристів, так і для підприємств туристичної індустрії. Для туристів це зумовлено суттєвою зміною умов середовища перебування у порівнянні із повсякденним, а також можливими труднощами, що виникають при перетині державних кордонів. Для турагентів та турагентів міжнародний туризм вимагає додаткових зусиль щодо координації процесів розробки і реалізації туристичного продукту в співпраці з іноземними партнерами. Водночас привабливість міжнародних подорожей настільки велика, що навіть у кризові періоди громадяни більшості країн намагаються, незважаючи на актуальні загрози, виїхати з туристичною метою саме за кордон. Така ситуація яскраво виявилася у 2020–2021 рр., коли, незважаючи на пандемію COVID-19, при перших же послабленнях карантинних обмежень міжнародні туристичні потоки почали відновлюватися. Водночас у періоди глобальних загроз загострюються проблеми безпеки туризму, які і без того в останні

десятиліття стали особливо актуальними. Усе це зумовлює необхідність ґрунтовних досліджень проблем розвитку міжнародного туризму в кризові періоди, які базуються на найновіших даних та актуальних тенденціях розвитку туристичної сфери.

Безпеку туризму трактують як стан функціонування певної туристичної системи у визначений період часу, що характеризується відсутністю загроз і дає можливість забезпечити стабільний розвиток цієї системи у майбутньому [2]. Пропонуємо також виокремлювати три компоненти безпеки туризму – безпеку туристичного бізнесу; безпеку туристичних об'єктів (дестинацій); безпеку туристів. Слід зауважити, що у наукових дослідженнях та практиці організації туризму ці три компоненти переважно не беруться до уваги як елементи єдиної системи. Водночас з огляду на положення концепції сталого розвитку саме таке триєдине трактування безпеки туризму, на наш погляд, є найбільш доцільним.

Безпека міжнародного туризму характеризується вищим рівнем загроз та більшою їх різноманітністю у порівнянні із внутрішнім туризмом, тому структура цього сегмента безпеки туризму більш диференційована.

Ключовим чинником, що впливає на функціонування дестинацій міжнародного туризму, особливо в кризових умовах, є глобальні загрози і виклики. Тоді як загрози вимагають реагування з боку дестинації та туристичних систем, до складу яких вона входить, то виклики потребують передусім адаптації.

Основними глобальними загрозами безпеки туризму на початку XXI століття можна вважати воєнно-політичні конфлікти, тероризм, нелегальну міграцію, економічні кризи, а в останні роки – і пандемію. Саме пандемія COVID-19 не лише ускладнила роботу закладів індустрії гостинності в межах популярних дестинацій, а й у деякі часові проміжки фактично зупинила туристичні потоки в певних напрямках, у зв'язку із закриттям кордонів окремих країн. Пандемічні обмеження зумовили суттєве скорочення потоків міжнародного туризму, насамперед влітку 2020 року. Така ситуація призвела до суттєвих збитків для туристичної сфери багатьох країн, у тому числі й України [1].

Як свідчать сучасні тенденції розвитку туристичної сфери, окрім власне протистояння глобальним загрозам, першочергового вирішення

в контексті гарантування безпеки міжнародного туризму потребують такі три групи проблем:

- проблеми формування іміджу DESTИНАЦІЙ міжнародного туризму;
- проблеми соціальної адаптації іноземних туристів в межах DESTИНАЦІЇ;
- проблеми забезпечення зворотного зв'язку з іноземними туристами.

Резервним варіантом розвитку DESTИНАЦІЙ міжнародного туризму в період активізації глобальних загроз є переорієнтація на внутрішній туризм. Варто зауважити, що особливо перспективним цей напрям адаптації є для великих за площею і різноманітних за природними і культурними особливостями країн, серед яких і Україна.

Отже, у сучасних умовах, коли інформаційне середовище є настільки насиченим, що починає відігравати провідну роль у формуванні попиту і пропозиції на ринку, зокрема туристичному, роль маркетингових механізмів регулювання економічних явищ і процесів постійно зростає. Туризм, який часто базується саме на атрактивності певних ресурсів та об'єктів, вимагає не лише ефективної рекламної політики, а й цілеспрямованих зусиль щодо формування іміджу DESTИНАЦІЙ, зокрема у формі туристичного брендингу. Поряд із атрактивністю, одним із найвагоміших аспектів якості туристичних послуг, особливо в сучасних умовах, стає безпечність середовища тимчасового перебування туриста.

Список використаних джерел

1. Голод А. Перспективи розвитку міжнародного туризму в Україні в умовах подолання пандемії COVID-19 / Голод А., Базюк М. Сучасні тенденції розвитку індустрії гостинності: матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф. (7–8 жовтня 2021 року, м. Львів). – Львів: ЛДУФК, 2021. – С. 179–181.
2. Голод А. Безпека регіональних туристичних систем: теорія, методологія та проблеми гарантування: монографія / Андрій Голод. – Львів: ЛДУФК, 2017. – 340 с.